

Nr 7.

Ankom till riksdagens kansli den 17 februari 1931 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 14 och 34 §§ i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring.

Genom en den 26 januari 1931 till riksdagen avlämnad proposition, nr 39, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet hållna protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

angående ändrad lydelse av 14 och 34 §§ i lagen den 30 juni 1913 (nr 120) om allmän pensionsförsäkring.

Härigenom förordnas, att 14 och 34 §§ i lagen den 30 juni 1913 om allmän pensionsförsäkring, vilka lagrum senast ändrats, 14 § genom lag den 30 april 1925 (nr 99) och 34 § genom lag den 18 juni 1927 (nr 207), skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

14 §.

Sedan mantalslängden — — — 25 mars.

Sedan förteckningen — — — i förteckningen.

Där ej — — — förteckningens innehåll.

Den uppbörd av pensionsavgifter, som enligt 13 § skall ombesörjas av den kommunala uppbördsmyndigheten, förrättas före den 16 december det år, då avgifterna påförts, i den ordning, som kommunen bestämmer. Restlängd över oguldna avgifter skall avlämnas före den 16 januari nästföljande år.

Har avgiftspliktig — — — första stycket.

De inom — — — av pensionsbeloppet.

För ej — — — den avgiftspliktige.

Det åligger — — — pensions belopp.

Där så — — — ovan stadgas.

Närmare bestämmelser — — — av Konungen.

34 §.

Envar svensk man eller kvinna må genom erläggande av frivilliga avgifter försäkras till erhållande av pension att utgå vid varaktig oförmåga till arbete, dock icke före fyllda femton år, och, oberoende av arbetsförmåga, från fyllda sjuttio år eller tidigare, när helst den försäkrade efter uppnåendet av viss, på sätt nedan sägs bestämd ålder förklarar sig vilja komma i åtnjutande av pension. Försäkring må ock avse allenast pension att utgå från sålunda vald pensionsålder. Den, som fyllt sjuttio år, må försäkras till erhållande av pension att omedelbart utgå.

Den ålder — — — 30 kronor.

Det mot — — — en åttondel.

De frivilliga — — — omförmälda fonden.

Beträffande avgifter — — — och fond.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1931.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande lagförslag, får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Utskottet.

Den i propositionen föreslagna ändringen i 14 § i 1913 års lag om allmän pensionsförsäkring är grundad på förslag av särskilda sakkunniga angående skärpta kontrollföreskrifter rörande landsfiskalers och med dem jämställda befattningshavares medelsförvaltning m. m. och avser att möjliggöra förbättrad kontroll å indrivningen av sådana oguldna grundavgifter, vars uppbörd åvilar de kommunala uppbördsmyndigheterna. Förslaget innebär borttagande av bestämmelsen, att restlängd över sådana avgifter skall avlämnas till den myndighet, som har att ombesörja avgifternas indrivning. Härav följer jämlikt kungl. kungörelsen den 14 maj 1915 angående indrivning av de i lagen om allmän pensionsförsäkring omförmälda pensionsavgifter m. m., att beträffande ifrågavarande restlängder komma att gälla de i kommunallagarna meddelade föreskrifterna om avlämnande av restlängd över oguldna kommunalutskylder. Restlängd över berörda avgifter skall alltså å landet och i stad, där magistraten eller viss ledamot av magistraten ej är överexekutor, översändas till vederbörande länsstyrelse och i annan stad till magistraten, varpå dessa myndigheter efter verkställande av erforderliga anteckningar hava att befordra restlängderna till den utmätningsman, som skall verkställa indrivningen.

Förslaget om ändring i 34 § i pensionsförsäkringslagen har föranletts av framställning i ämnet från Sveriges industriförbund och avser att bereda möjlighet för meddelande av frivillig försäkring åt person, som uppnått 70 års ålder, vilket enligt gällande lag ej kan ske. De i ärendet hörda myn-

digheterna, pensionsstyrelsen och försäkringsinspektionen, hava icke haft något att erinra mot bifall till berörda framställning.

Utskottet har vid granskning av lagförslaget icke funnit anledning till anmärkning mot detsamma och får alltså hemställa,

att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 17 februari 1931.

På andra lagutskottets vägnar:

K. G. WESTMAN.

Vid ärendets behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Westman, von Geijer* och *Petrén*, fröken *Hesselgren** samt herrar *Gustaf Tamm, Norman, P. Sandström* och *Olof Carlsson*;

från andra kammaren: herrar *Magnusson* i Kalmar, *Magnusson* i Skövde, *Hage, Wallerius**, *Johanson* i Hallagården, *Olovson* i Västerås, *Skoglund** och *Osberg**.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.